

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.634 van 3 mei 2016
in de zaak A. 217.463/X-16.399.**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Lammens
 kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
 Ottergemdorp 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering en de Beroepscommissie voor tuchtzaken
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Gouverneur Roppesingel 131
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de GEMEENTE XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Willy Van Der Gucht
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Voskenslaan 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 november 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de tuchtcommissie van de gemeenteraad van XXXX van 2 maart 2015 om XXXX de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen, evenals van het besluit van de beroepscommissie voor tuchtzaken van 31 augustus 2015 om de eerste beslissing niet te vernietigen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 maart 2016, datum waarop de zaak in voortzetting wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 1 april 2016, datum waarop de zaak in voortzetting wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 15 april 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim Lammens, die verschijnt voor verzoeker, advocaat Thomas Christiaens, die *loco* advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Willy Van Der Gucht, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is sinds 1998 gemeentesecretaris van de gemeente XXXX.

Alle partijen geven aan dat er in het verleden al talrijke tuchtprocedures tegen de gemeentesecretaris op gang zijn gebracht. Volgens de

verwerende partijen zijn ze niet relevant “omdat deze losstaan van de bestreden beslissingen”.

Met een schrijven van 13 februari 2014 brengen de leden van het college van burgemeester en schepenen de voorzitter van de tuchtcommissie een aantal “mogelijke tuchtfeiten ten aanzien [van de] gemeentesecretaris” ter kennis en vragen zij dat een onderzoek ernaar wordt gestart.

De tuchtcommissie beslist op 12 maart 2014 een tuchtonderzoek te beginnen. De voorzitter van de gemeenteraad wordt aangesteld als tuchtonderzoeker.

Zijn tuchtverslag is 8 september 2014 gedateerd. De stukken van het tuchtonderzoek zijn genummerd van 1 tot en met 172. Voorgesteld wordt als tuchtsanctie het ontslag van ambtswege op te leggen.

De tuchtcommissie neemt op 8 september 2014 kennis van het tuchtverslag en het tuchtdossier, beslist de tuchtrechtelijke vervolging voort te zetten en verzoeker op te roepen om te worden gehoord over de volgende tenlasteleggingen:

- “1. Identiteitsdiefstal
2. Het moedwillig belemmeren of bemoeilijken van de verkoop van de gronden aan de Heidestraat
3. Obstructie bij het opstellen en de implementatie van de BBC (beleids- en beheerscyclus)
4. Moedwillig blijven weigeren van de betaling van zitpenningen van eerdere tuchtcommissies
5. Moedwillig vertragen van de eigen evaluatieprocedure
6. Obstructie bij de organisatie van bewonersvergaderingen
7. Moedwillig foute informatie over beslissingen van het CBS verspreiden
8. Moedwillig wijzigen van een authentieke akte in dossier Graalridders Gudrun
9. Het niet doorsturen van de opzeg van het contract met het CLB.”

Verzoeker wordt een eerste keer gehoord op 8 oktober 2014.

Op 12 november 2014 beslist de tuchtcommissie ambtshalve een aantal getuigen te horen omtrent de feitelijke omstandigheden die aan de verschillende tenlasteleggingen ten grondslag liggen.

Nadat die getuigen op 15 december 2014 zijn gehoord, wordt verzoeker een tweede keer gehoord op 3 februari 2015.

Bij besluit van 2 maart 2015 verklaart de tuchtcommissie de derde, vierde, vijfde, zesde, zevende (gedeeltelijk) en achtste tenlastelegging bewezen en legt zij verzoeker bij wijze van tuchtmaatregel het ontslag van ambtswege op, “met ingang van heden”. Met betrekking tot de strafmaat wordt onder meer overwogen:

“Het kan van een gemeentesecretaris absoluut niet worden geduld dat hij beslissingen van de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen of de burgemeester tegenwerkt of verkeerde informatie doorgeeft. Evenmin kan van hem worden getolereerd dat hij eigengereid optreedt en beslissingen neemt die ingaan tegen de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen, gemeenteraad of burgemeester. Van de gemeentesecretaris mag integendeel worden verwacht dat hij de beleidsbeslissingen loyaal uitvoert en zijn eigen (beleids)voorkeuren hieraan ondergeschikt maakt.

De vastgestelde feiten samengenomen zijn een uiting van eenzelfde houding welke erin bestaat dat de secretaris zich niet wil schikken naar de richtlijnen en beslissingen van het college van burgemeester en schepenen, gemeenteraad en/of burgemeester en het negeren van de werkstructuren en gemaakte afspraken.

Er dient vastgesteld dat dhr. XXXX op systematische en volgehouden wijze bepaalde opdrachten weigert uit te voeren volgens de vooropgestelde richtlijnen, hetgeen een ernstige tekortkoming uitmaakt in de beroepsplichten. Tevens hypothekeert dit op ernstige wijze de samenwerking met het college van burgemeester en schepenen, burgemeester en gemeenteraad.

De tuchtcommissie is van oordeel dat het vertrouwen in dhr. XXXX ernstig is geschonden, in die mate dat zij elke verdere samenwerking onmogelijk acht. Er is immers de blijvende onwil van dhr. XXXX om zijn eigen houding en gedrag te corrigeren. *In casu* is er duidelijk sprak[e] van een vertrouwensbreuk, welke uitsluitend te wijten is aan de houding van dhr. XXXX.”

Na beroep van verzoeker, besluit de beroepscommissie voor tuchtzaken op 31 augustus 2015 de beslissing van de tuchtoverheid van 2 maart 2015 niet te vernietigen en “bevestigt” zij de beslissing. Zij overweegt finaal:

“De Beroepscommissie komt tot dezelfde vaststelling als de initiële tuchtoverheid, nl. dat er voor alle weerhouden tuchtfeiten samen maar één gepaste tuchtstraf is, met name het ontslag van ambtswege. Er kan geen twijfel over bestaan dat niet langer kan samengewerkt worden met een gemeentesecretaris die zich bij diverse aangelegenheden onbetrouwbaar en deloyaal heeft getoond, de regelgeving en het hiërarchisch gezag niet respecteert.”

IV. Beslissing van de tuchtcommissie van 2 maart 2015

A. Schorsingsvoorwaarden

4. Gelet op artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

B. Voorwaarde van een ernstig middel

Standpunt van verzoeker

5.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een *derde middel* aan: “schending van de artikelen 2 en 3, Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 142, Gemeentedecreet, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, gebrek aan bewijskracht van de verklaringen en getuigenissen van de leden van het college van burgemeester en schepenen en de heer [F. V.] (financieel beheerder) wegens vooringenomenheid en vijandigheid ten aanzien van de verzoekende partij”.

Het middel verwijt de verklaringen en getuigenissen van de leden van het schepencollege en van de financieel beheerder gebrek aan bewijskracht “wegens vooringenomenheid en vijandigheid ten aanzien van de

persoon van de verzoekende partij (partijdigheid)”. In dat verband merkt verzoeker onder andere op dat er in de gemeente sinds het najaar van 2013 wordt gewerkt met “schaduwcolleges” waarbij verzoeker niet aanwezig is, dat de leden van het college een “ongekende verbetering” aan de dag leggen om hem “gratuit te beschuldigen van talrijke mogelijke tuchtfeiten”, en dat schepen E. L. de zienswijze van verzoeker uitdrukkelijk heeft bevestigd tijdens zijn getuigenverhoor van 15 december 2014.

In deze context, aldus verzoeker, is het voor de tuchtcommissie relevant om elementen aangebracht door buitenstaanders te betrekken in haar beoordeling. Meer bepaald verwijst verzoeker naar de verklaring van G. B., die als enige externe persoon door de tuchtcommissie is gehoord, en naar de resultaten van een conflictanalyse door de externe dienst Securex, beëindigd op 11 september 2014, die de bevoegde schepen “halsstarrig” weigert ter beschikking te stellen. Volgens verzoeker doet de bestreden tuchtbeslissing “deze elementen geheel ten onrechte eenvoudigweg af als irrelevant zonder er op in te gaan”.

5.2. In een *vierde middel* doet verzoeker de schending gelden “van de artikelen 2 en 3, Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 142, Gemeentedecreet, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, ongegrondheid van de weerhouden tenlasteleggingen”.

Hij betoogt dat de tuchtfeiten die de bestreden beslissing in aanmerking neemt, niet voor bewezen kunnen worden gehouden:

- Obstructie bij het opstellen en de implementatie van de beleids- en beheerscyclus (hierna: BBC). De tuchtcommissie verwijst uitsluitend naar het gevoerde tuchtonderzoek en sluit zich daarbij aan; het verweer van verzoeker wordt zelfs niet betrokken bij de beoordeling. “Obstructie” houdt een bewust tegenwerken in; het vermeend gebrek aan initiatief van verzoeker is niet relevant voor het bewezen zijn van de tenlastelegging. Als verzoeker sinds 2012 niet zou meewerken aan de BBC, dan is het opmerkelijk dat hierover nooit een

tuchtprocedure is gevoerd en is de tenlastelegging verjaard. Verzoeker “heeft wel degelijk een bijdrage geleverd voor zover dit hem is toegelaten”. Hij heeft daaromtrent stukken bijgebracht. Daaruit blijkt formeel dat hij zijn medewerking heeft verleend aan de aanpassing van het meerjarenplan en de budgetwijzigingen, evenals aan de werking van het managementteam. Evenwel hebben schepen J. J. en de financieel beheerder bewust de hele meerjarenplanning-BBC naar zich toegetrokken en stonden zij niet open voor suggesties, laat staan nog andere inzichten.

- Moedwillig blijven weigeren van de betaling van zitpenningen van eerdere tuchtcommissies. De tuchtbeslissing citeert het standpunt van de tuchtonderzoeker en verwijst slechts selectief naar verzoekers verweer. Verzoeker heeft inderdaad geweigerd om op 7 februari 2013 de presentiegelden te betalen, om te vermijden dat hij in tegenspraak zou handelen met het verweer dat hij ter gelegenheid van een voorgaande tuchtprocedure heeft gevoerd en waarbij hij steeds heeft betoogd dat de tuchtcommissie onwettig was samengesteld. Vervolgens heeft het college van burgemeester en schepenen maar liefst vier maanden gewacht om die beslissing te *overrulen* en nog eens een maand om de provinciegouverneur de gevraagde bijkomende informatie te verschaffen. Voor het overige is het de financieel beheerder die bepaalt wanneer en hoe een uitgave ter betaling wordt aangeboden, die de betaalopdrachten op een betaallijst van Belfius zet en die de betalingen aanmaakt. Het tuchtfeit is verjaard, minstens niet bewezen.

- Moedwillig vertragen van de eigen evaluatieprocedure. De tuchtcommissie heeft de tenlastelegging beperkt tot het moedwillig vertragen van de evaluatieprocedure op het niveau van de overheidsopdracht in de periode tussen 12 december 2013 en 20 januari 2014. De tenlastelegging is een “klassieker”; in elk van de drie voorgaande tuchtdossiers is een tuchtfeit in die zin opgenomen. De tuchtcommissie laat na de correcte context te schetsen en die, tezamen met verzoekers standpunt, bij haar beoordeling te betrekken. Vanwege de voorgeschiedenis heeft verzoeker voorbehoud gemaakt ten aanzien van CPM (Consultants in Personnel Management) Gent. Voorts moesten de brieven nogmaals worden uitgeprint omdat vanaf 1 januari 2014 het briefpapier van de gemeente gewijzigd was. Ook mag verzoekers vakantieverlof van 23 december

2013 tot en met 1 januari 2014 niet vergeten worden. Uiteindelijk is de opening van de offertes met slechts één week verschoven, naar 18 februari 2014. Een en ander “staat overigens in schril contrast met de maanden en jaren die het bestuur heeft laten voorbijgaan in het kader van de evaluatieprocedure”.

- Obstructie bij de organisatie van bewonersvergaderingen. Volgens verzoeker wordt hem in essentie het gebrek aan communicatie verweten over het terugkomen op een bestaande afspraak in verband met het digitaal ondertekenen van briefwisseling. Er mag hieruit niet worden geoordeeld dat hij bewust beoogd zou hebben om de organisatie van de betrokken bewonersvergaderingen te belemmeren. Verzoeker heeft zijns inziens aan de tuchtcommissie bewezen dat er geen vaste lijn zit in de ondertekening van de bewonersbrieven “waardoor niet kan worden gesproken van een vaste regeling/werkwijze dan [...] wel het terugkomen op deze vaste regeling/werkwijze”. In 2014 zijn de bewonersbrieven “nagenoeg allemaal door iedereen origineel ondertekend op een enkele uitzondering na”. Indien de schepenen B. V. en P. R. erop staan dat zij op bewonersbrieven worden vermeld en dat hun handtekening mee wordt opgenomen, moeten zij zich naar de toepasselijke regels gedragen. De enige wettige wijze van ondertekenen vereist de originele handtekening.

- Moedwillig foute informatie over beslissingen van het college van burgemeester en schepenen verspreiden. Over het plaatsen van een groot scherm voor de WK-wedstrijden van de Rode Duivels was er van meet af aan de grootste spraakverwarring. Schepen P. R. heeft op 26 november 2013 voor zijn beurt gesproken; dit wordt bevestigd door de getuigenverklaring van schepen B. V. die zelf verwijst naar bespreking in de shoot van het schepencollege in januari of februari 2014. Het klopt niet dat er onmiddellijk een consensus bestond binnen het college en al zeker niet op het ogenblik dat schepen P. R. beweert.

Wat de invulling van blok C van het gemeentehuis betreft, doet verzoeker gelden meermaals aan schepen E. L. te hebben uitgelegd dat de tweede verdieping niet geschikt is voor een dienstverlening als het Sociaal Huis. Inderdaad heeft verzoeker er naar gestreefd om het oorspronkelijke plan uit te voeren dat door de toenmalige stuurgroep en het toenmalige schepencollege “gevalideerd” was. Slechts op 15 mei 2014 heeft het schepencollege de principebeslissing genomen

om de lokalen op de tweede verdieping toe te voegen aan het Sociaal Huis, nadat de nodige ingrepen zijn gebeurd. Die ingrepen werden nog niet uitgevoerd.

Het schepencollege is bevoegd om de openingsuren voor de diensten Sociale Zaken en Huisvesting vast te stellen en te wijzigen, maar de gemeenteraad heeft de uurroosters voor de verschillende diensten bepaald als bijlage bij het arbeidsreglement. Weliswaar is de avonddienst op woensdagnamiddag niet populair bij de dienst Sociale Zaken en Huisvesting sinds die in het Sociaal Huis gehuisvest is, maar de gemeentesecretaris moet zich houden aan wat de gemeenteraad heeft vastgesteld.

- Moedwillig wijzigen van de authentieke akte in dossier Graalridders Gudrun. Volgens de bestreden tuchtbeslissing blijkt uit de stukken dat de gemeentesecretaris de instrumenterende notaris zonder voorafgaand overleg met de burgemeester zou hebben gevraagd om wijzigingen aan te brengen in de authentieke akte. Evenwel heeft verzoeker alleen, en in alle openheid, in een e-mail van 13 december 2013 aan de burgemeester, met de notaris in cc, een verwijzing gesuggereerd naar de ingekomen brief van de toezichthoudende overheid van 12 december 2013. Die suggestie is niet gelijk te stellen met het wijzigen van een authentieke akte en de burgemeester is van de suggestie uitdrukkelijk in kennis gesteld. Het is de notaris die beslist heeft de brief in de ontwerptekst van de notariële akte op te nemen. Dat is ook het geval voor de vermelding van de voorzitter van de gemeenteraad in de ontwerpakte. De notaris is daar blijkbaar toe gekomen omdat de gemeenteraadsbeslissing is ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en medeondertekend door de gemeentesecretaris.

5.3. Een *vijfde middel* voert de schending aan “van de artikelen 2 en 3, Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 142, Gemeentedecreet, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel”.

Toegelicht wordt dat er blijkens de tuchtbeslissing sprake zou zijn van “blijvende onwil” in hoofde van verzoeker om zijn houding en gedrag te

corrigeren. Die blijvende onwil kan naar de mening van verzoeker echter niet worden verantwoord door de in aanmerking genomen tenlasteleggingen. Evenmin wordt verantwoord dat de vertrouwensbreuk “uitsluitend” te wijten zou zijn aan de houding van verzoeker. Er wordt geheel voorbijgegaan aan verzoekers verweer over de context waarbinnen moet worden gewerkt. De gebreken in de samenwerking worden gemakshalve en ten onrechte volledig toegerekend aan verzoeker. Op basis van enkele tenlasteleggingen kan geen algemene houding worden aangenomen dat de gemeentesecretaris zich niet loyaal zou gedragen. De tuchtstraf van ontslag van ambtswege staat ook in schril contrast met de termijnen die zijn verstreken, de duur van het tuchtonderzoek en de duur van de tuchtprocedure.

Standpunt van de gemeente

6.1. Met betrekking tot het derde middel werpt de gemeente in de nota tegen dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat er in hoofde van verschillende getuigen effectief sprake was van vooringenomenheid of een persoonlijke vijandigheid. De diverse getuigenverklaringen stemmen dermate met elkaar overeen dat het “absoluut niet onredelijk” is er grote bewijswaarde aan toe te kennen en dat er uit het feit dat een professionele relatie niet van een leien dakje loopt, niet kan worden afgeleid dat er ongeloofwaardige verklaringen worden afgelegd.

Wat de conflictanalyse door Securex betreft, ziet de gemeente niet wat verzoeker concreet wil aantonen. Verzoeker “toont ook niet aan dat de mogelijkheid bestond om de conflictanalyse bij te brengen in het tuchtonderzoek”, noch “dat het bijbrengen ervan enige inhoudelijke relevantie zou hebben voor de beoordeling van de tuchtfeiten”. De conflictanalyse staat *de iure* volledig los van een tuchtrechtelijk gebeuren.

6.2. Aangaande het vierde middel meent de gemeente dat verzoeker niet aannemelijk maakt “dat de tuchtoverheid bij zijn beoordeling van het

bewezen zijn van de ten laste gelegde feiten, tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan”.

- Inzake “Obstructie bij het opstellen en de implementatie van de BBC” hebben schepen J. J. en de financieel beheerder zich in ondubbelzinnige bewoordingen uitgesproken. Naast hun verklaringen is er ook de bevestiging van F. D. De tuchtrechtelijk bevoegde overheid is met een brief van het schepencollege van 13 februari 2014 op de hoogte gesteld van de ten laste gelegde feiten en op 12 maart 2014 besliste de tuchtcommissie om een tuchtprocedure te starten. De tenlastelegging is bijgevolg niet verjaard.

- Ook de tenlastelegging “Moedwillig blijven weigeren van de betaling van zitpenningen van eerdere tuchtcommissie” is niet verjaard. De tenlastelegging is niet beperkt tot het weigeren op 7 februari 2013, maar betreft het “blijven” weigeren. De presentiegelden zijn uiteindelijk maar op 21 januari 2014 betaald; pas van dan af kan de verjaringstermijn lopen. De weigering was volkomen ten onrechte, zoals genoegzaam blijkt uit de brief van de provinciegouverneur van 19 december 2013. Er was bovendien belangenvermenging, doordat verzoeker “in deze zijn eigen belang heeft laten primeren boven het rechtmatig belang van de leden van de tuchtcommissie”.

- Wat de tenlastelegging “Moedwillig vertragen van de eigen evaluatieprocedure” betreft, betwist de gemeente dat verzoeker zich niet mengde in de overheidsopdracht met betrekking tot zijn eigen evaluatie. Verwezen wordt naar de e-mails die in dat verband worden voorgelegd.

- Volgens de gemeente is ook terecht “[o]bstructie bij organisatie van bewonersvergaderingen” voor bewezen gehouden. De praktijk waarbij schepen P. R. en B. V. eerst hun digitale handtekening plaatsten en de burgemeester en de gemeentesecretaris vervolgens hun echte handtekening, werd effectief toegepast. Plots, op een gegeven moment, achtte verzoeker die praktijk niet meer toelaatbaar, zonder de schepenen hiervan in te lichten. Het louter doorstrepen van de brief en het niet verzenden ervan zonder daarover te communiceren met de bevoegde schepen, getuigt van een deloyale houding.

- Met betrekking tot de organisatie van het WK voetbal op groot scherm blijkt uit getuigenissen dat verzoeker zijn eigen wil wou doordrijven (organisatie in de sporthal) en de voorkeur van het college niet wou uitvoeren. Het loutere feit dat

de eensgezindheid binnen het schepencollege omtrent de organisatie van het WK voetbal op groot scherm niet in een formele beslissing was gegoten, doet daaraan geen afbreuk.

Ook in zijn verzoekschrift erkent verzoeker, wat de invulling van blok C van het gemeentehuis betreft, dat hij er inderdaad naar gestreefd heeft het oorspronkelijke plan uit te voeren. Als gemeentesecretaris moet hij zich echter houden aan de onderrichtingen die hem door het college van burgemeester en schepenen gegeven worden.

Aangaande het sluitingsuur van het Sociaal Huis houdt de secretaris klaarblijkelijk geen rekening met het feit dat door de beperking van het openingsuur tot 17.00 u een tewerkstelling aan het onthaal “compleet zinloos” was geworden.

- In verband met het “Moedwillig wijzigen van de authentieke akte in dossier Graalridders Gudrun” is het naar de mening van de gemeente in de eerste plaats merkwaardig dat de gemeentesecretaris buiten het medeweten van de gemeenteraad en het schepencollege een adviesaanvraag tot de diensten van de gouverneur heeft gericht. Door verzoekers toedoen week de akte die de gemeenteraad had goedgekeurd af van de akte die op 19 december 2013 ter ondertekening werd voorgelegd. De notaris handelde op instructie van de gemeentesecretaris. Het blijkt niet dat de notaris de gewijzigde ontwerpakte voorafgaandelijk aan de burgemeester zou hebben doorgemailed. De burgemeester heeft op geen enkel moment expliciet ingestemd met de voorgestelde wijzigingen in de notariële akte.

6.3. Ten aanzien van het vijfde middel antwoordt de gemeente hoofdzakelijk dat zij bij het bepalen van de strafmaat over een bijzonder ruime appreciatiebevoegdheid beschikt en dat de bestreden tuchtfeiten, samengenomen, bijzonder ernstig zijn. Ze doen er ook van blijken dat verzoeker zijn professioneel gedrag niet wil verbeteren. De vertrouwensbreuk is volledig. De tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege is allerm minst onredelijk. Het ontslag van ambtswege is het enig juiste en evenredige antwoord op de tuchtvergrijpen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de tuchtoverheid bij het bepalen van de tuchtstraf tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

Beoordeling

7. Verzoeker herneemt – in zijn vierde middel – goeddeels het verweer dat hij voor de tuchtcommissie voerde. Het komt de Raad van State evenwel niet toe om zijn oordeel over de tegen verzoeker in aanmerking genomen tuchtfeiten in de plaats te stellen van dat van de tuchtoverheid. In het kader van zijn wettigheidsstoezicht behoort het de Raad van State alleen na te gaan of de overheid binnen de grenzen van het recht tot haar oordeel is gekomen. Inzonderheid gaat hij na of de tuchtoverheid de feiten rechtmatig voor voldoende vaststaand kon houden, of zij ze terecht als een disciplinaire tekortkoming kon beschouwen en of de opgelegde straf niet onevenredig is.

Ook gaat de Raad van State na of de tuchtbeslissing naar behoren met formele motieven omkleed is. Die formelemotiveringsvereiste reikt echter niet zover dat het bestuur verplicht is elk onderdeel van het verweer afzonderlijk te beantwoorden. Het volstaat dat de beslissing afdoende veruitwendigt om welke redenen de tuchtoverheid, niettegenstaande het verweer, tot haar beoordeling van de feiten is gekomen.

8.1. De tuchtcommissie acht de tenlastelegging van obstructie bij het opstellen en de implementatie van de BBC bewezen gelet op de gelijkkluidende verklaringen van de financieel beheerder en schepen J. J., alsmede van mevrouw F. D.

Meer bepaald verwijst de tuchtcommissie naar verklaringen van de financieel beheerder die “een waslijst van problemen opsomt” en gewaagt van “constante tegenwerking” door de gemeentesecretaris, onder meer door “gebrek aan eigen initiatief, door vergaderingen tegen te houden, agenda’s en verslagen te manipuleren en tegen te houden”. Ook schepen J. J. meent dat verzoeker bij het opstellen van de BBC geen enkel initiatief heeft genomen en geen bijdragen heeft geleverd. Zowel de financieel beheerder als de schepen voert als bewijs van de tegenwerking aan, onder meer de afgelasting door verzoeker van een vergadering van de BBC-werkgroep op 11 september 2013 en van een

opleiding voor het personeel, waarvoor de personeelsdienst de betrokkenen eind december 2013 met een e-mail had aangeschreven.

8.2. Zoals in de omzendbrief BB 2013/4, waarnaar in de beslissing van de tuchtcommissie wordt verwezen, ter sprake komt, beoogt de BBC een nieuwe wijze van plannen, waarbij een integrale strategische meerjarenplanning in de plaats komt van een loutere opsomming van geraamde ontvangsten en uitgaven. Aangezien daarbij de beleidsdoelstellingen van het bestuur centraal staan is, nog volgens de omzendbrief, een grote rol weggelegd voor het managementteam en “is het nodig dat de uitwerking van de BBC gecoördineerd wordt door de secretaris [...], in nauwe samenwerking met de financieel beheerder”.

8.3. Verzoeker lijkt niet echt te betwisten dat hij maar weinig initiatief betoonde en maar een geringe bijdrage aan de BBC leverde.

Op het eerste gezicht ten onrechte meent hij dat dit niet relevant is omdat het niet onder de noemer “obstructie” zou vallen. Vooralsnog neemt de Raad van State immers aan dat ook de belemmering die wordt veroorzaakt doordat niet de medewerking wordt verleend die mag worden verwacht en moet worden gegeven, als een vorm van obstructie bestempeld kan worden.

8.4. De afgelastingen die verzoeker verweten worden, verantwoordt hij respectievelijk door de noodzaak om eerst tot betere afspraken te komen en doordat men hem niet “de gebruikelijke/vereiste formele vormingsbeslissing” had laten nemen, beslissing die hij vervolgens een paar dagen later neemt.

Als zodanig lijken de demarches te passen binnen wat F. D. in haar verklaring de “geheel eigen manier” van tegenwerken door de gemeentesecretaris noemt “hoewel hij de indruk wou wekken dat hij wou meewerken”.

8.5. In zoverre verzoeker doet gelden “dat hij stevast zoveel als mogelijk [werd] weggehouden van de voorbereiding van de BBC en dit werd afgeschermd door [schepen J. J. en de financieel beheerder]”, is het antwoord daarop, in de beslissing van de tuchtcommissie, op het eerste gezicht niet vrij van dubbelzinnigheid: zowel volgens de financieel beheerder als de schepen is verzoeker geenszins “moedwillig” buiten de BBC gehouden.

Het belet immers niet dat verzoeker, zoals hij betoogt, toch van een en ander onkundig zou zijn gelaten, al was dat dan beweerdelijk niet de bedoeling.

Om die reden en gelet op wat hierna, *sub* randnummer 15, aan bod komt in verband met de conflictsituatie tussen verzoeker, langs de ene kant, en de financieel beheerder en (de) leden van het schepencollege, zoals schepen J. J., langs de andere kant, lijkt het vooralsnog betwifelbaar dat de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging in verband met de gebrekkige medewerking aan de BBC, álle voldoende zorgvuldig onderzocht zijn en op goede grond voor bewezen worden gehouden.

9.1. Wat het moedwillig blijven weigeren van de betaling van zitpenningen van eerdere tuchtcommissies betreft, stelt de tuchtcommissie vast dat verzoeker bij schrijven van 7 februari 2013 weigerde de zitpenningen te betalen om reden van “een persoonlijk belang” en dat hij, na het *overrulings*besluit van het schepencollege, de betaling van de presentiegelden langer opschortte dan nodig.

9.2. Gelet op artikel 163 van het gemeentedecreet mag de financieel beheerder geen betalingen ter uitvoering van uitgaven verrichten zonder een uitdrukkelijke betalingsopdracht van de gemeentesecretaris. Die opdracht blijkt uit een eerste handtekening van de gemeentesecretaris op de betalingsopdracht aan de financiële instelling; daarmee bevestigt de gemeentesecretaris dat de uitgave wettig en regelmatig is. Weigert de gemeentesecretaris een betalingsopdracht te ondertekenen, dan kan het college op eigen

verantwoordelijkheid bevelen de betaling uit te voeren. In dat geval moet een afschrift van de collegebeslissing aan de provinciegouverneur bezorgd worden. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen is uitvoerbaar zodra de toezichttermijn verstreken is.

9.3. Op 16 januari 2013 is aan de gemeentesecretaris de uitgave inzake presentiegelden van de gemeenteraadscommissie “tucht decretale graden”, waarover het in de tenlastelegging gaat, ter ondertekening aangeboden. In een brief van 7 februari 2013 deelt hij aan het schepencollege mee niet zonder meer te kunnen bevestigen dat de uitgave wettig en regelmatig is en derhalve de betalingsopdracht te weigeren. Hij acht de samenstelling van de gemeenteraadscommissie om meerdere redenen onregelmatig en wil niet inconsequent handelen met het verweer dat hij als tuchtrechtelijk vervolgde voert in een voorgaande tuchtprocedure. Overigens wijst hij in de brief uitdrukkelijk op wat volgt:

“Het komt het college van burgemeester en schepenen in toepassing van artikel 163 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 (en latere wijzigingen) toe om, onder zijn eigen verantwoordelijkheid en middels behoorlijk gemotiveerd besluit, te bevelen de betaling uit te voeren, een ‘*overruling*’. In voorkomend geval, zal het college van burgemeester en schepenen een afschrift van zijn beslissing (en het volledige dossier) aan de provinciegouverneur moeten zenden. [...] Als toezichthoudende overheid kan de provinciegouverneur [...] geen uitspraak doen over de weigering van de betaalopdracht door de gemeentesecretaris en het in voorkomend geval geen verantwoordelijkheid te kunnen/willen dragen”.

9.4. Anders dan de gemeente in de nota laat verstaan, doet de provinciegouverneur effectief ook geen uitspraak over de wettigheid van verzoekers weigering. In zijn brief van 19 december 2013, waarin de provinciegouverneur antwoordt op het besluit tot *overruling* van de weigering van de gemeentesecretaris dat het college (pas) op 6 juni 2013 nam, schrijft hij dat het *overrulings*besluit uitvoerbaar wordt, maar ook dat de beoordeling van de wettigheid van de samenstelling van de gemeenteraadscommissie enkel nog kan gebeuren door de rechtbank naar aanleiding van een eventuele procedure.

Nochtans noemt de beslissing van de tuchtcommissie verzoekers weigering om de presentiegelden te betalen zonder verdere argumentatie “onterecht”.

9.5. De tuchtcommissie noemt de weigering eveneens “volgehouden”. Niettemin liet verzoeker gelden dat het in elk geval “de financieel beheerder is die bepaalt wat wanneer en hoe een uitgave ter betaling wordt aangeboden”, dat “de bewuste betaling in elk geval op een gegeven moment opnieuw door de financieel beheerder moest worden aangemaakt op de betaallijst van Belfiusweb” en dat “[s]lechts als een betaallijst op Belfiusweb is aangemaakt [...] de gemeentesecretaris tot het geven van de betaalopdracht (“eerste handtekening”) [kan] overgaan”. Door de tuchtcommissie wordt tegen die argumentatie niets ingebracht.

Een “blijven weigeren”, zoals tegen verzoeker in aanmerking genomen, lijkt in de gegeven omstandigheden niet bewezen.

10.1. De tenlastelegging van het moedwillig vertragen van de eigen evaluatieprocedure verklaarde de tuchtcommissie alleen bewezen in zoverre de vertraging betrekking heeft op de overheidsopdracht met betrekking tot de “Evaluatie van de decretale graden van het gemeentebestuur XXXX”: het op 12 december 2013 goedgekeurde bestek was op 20 januari 2014 nog altijd niet verstuurd; dit wordt “blijkbaar afgeblokt” door verzoeker, door wiens houding “de opening van de offertes alsmaar uitgesteld [werd]”.

10.2. Het feitelijk substraat van deze tenlastelegging lijkt ertoe beperkt dat verzoeker op 13 januari 2014 via F. G. vragen en een opmerking formuleerde met betrekking tot de selectie door G. V., personeelsconsulent, van de aan te schrijven dienstverleners. Dit bracht F. G. tot een wedervraag aan verzoeker per e-mail van 14 januari 2014, waarop verzoeker op 20 januari 2014 antwoordde. De opening van de offertes werd van 29 januari 2014 uitgesteld naar 18 februari 2014.

In het licht van het voorgaande gewagen van “afblokken” en “alsmaar uitstellen” komt op het eerste gezicht feitelijk onjuist voor.

11.1. De obstructie bij de organisatie van bewonersvergaderingen die verzoeker ten laste wordt gelegd, slaat hierop dat hij “tegen de gemaakte afspraken in, op eigen houtje besliste dat op de uitgaande bewonersbrieven tóch de originele handtekeningen van de bevoegde schepenen dienden te staan, waardoor een bewonersbrief betreffende werken aan de Gontrode Heirweg niet tijdig dreigde te worden bedeed” en waardoor een andere bewonersbrief (Hof Ter Wallenlaan) vertraging opliep. Inzonderheid wordt hem kwalijk genomen dat hij op een bestaande praktijk terugkomt zonder overleg met het college van burgemeester en schepenen of minstens zonder de betrokken schepenen hiervan voorafgaandelijk op de hoogte te brengen.

11.2. Alleszins in de huidige stand van de procedure blijkt dat verzoeker niet werkelijk betwist dat hij in het verleden inderdaad, zoals de tuchtcommissie aanneemt, brieven mee heeft ondertekend niettegenstaande ze een ingescande handtekening van de betrokken schepen(en) droegen. Toen vormde artikel 182 van het gemeentedecreet, waarvan verzoeker thans zegt dat hij het ten volle gerespecteerd wil zien, blijkbaar geen probleem en was de naleving ervan minder dwingend.

Zonder zijn wijziging in die houding op te nemen met het schepencollege of de betrokken schepenen, volstaat verzoeker ermee de brieven waarover het in de tenlastelegging gaat “gewoon” terug te bezorgen “aan de diensten”.

De betrokken tenlastelegging lijkt niet zonder feitelijke grond.

12.1. In verband met de tenlastelegging “Moedwillige foute informatie over beslissingen van het CBS verspreiden” wordt verzoeker in de eerste plaats kwalijk genomen dat hij opzettelijk is ingegaan tegen het

schepencollege waarbinnen er “overeenstemming bestond” dat het WK voetbal op groot scherm in openlucht te zien zou zijn.

Verzoeker had tegen dat plan “vele ‘bedenkingen’” en was van mening dat de organisatie moest plaatshebben in de sporthal en door de sportdienst moest gebeuren. Het dossier lijkt uit te wijzen dat hij daar nog begin februari 2014 op doorging niettegenstaande – zoals op het eerste gezicht uit zijn verzoekschrift kan worden opgemaakt – de leden van het college van burgemeester en schepenen in januari 2014 “groen licht” aan de uitzending in openlucht hadden gegeven.

De tenlastelegging lijkt niet feitelijk onjuist.

12.2. Een tweede tekortkoming in verband met het moedwillig naast zich neerleggen van een collegebeslissing, die verzoeker wordt aangewreven, heeft hierop betrekking:

“Uit de stukken blijkt dat het schepencollege op een bepaald moment besliste om blok C van het Sociaal Huis (de 1ste en de 2de verdieping) voorlopig niet in te vullen en *on hold* te zetten. De gemeentesecretaris was van deze beslissing op de hoogte. Desondanks gaf [hij] aan de dienst ICT de opdracht om de desbetreffende ruimtes te vullen met allerhande multimediamateriaal.”

Verzoeker reageert in zijn verzoekschrift onder meer:

“De gemeentesecretaris heeft er inderdaad naar gestreefd om het oorspronkelijke – door de toenmalige stuurgroep en het toenmalige college van burgemeester en schepenen ‘gevalideerde’ – plan uit te voeren.”

Tenminste in de huidige stand van zaken leidt de Raad van State eruit af dat verzoeker effectief doelbewust getracht heeft uitvoering te geven aan – aldus de beslissing van de tuchtcommissie – “een bepaalde invulling van blok C”, hoewel hij wist dat dit plan achterhaald was en inging tegen de zienswijze van het actuele college van burgemeester en schepenen.

De tenlastelegging lijkt niet zonder feitelijke grond.

12.3. Een derde tekortkoming met betrekking tot de besproken tenlastelegging betreft het Sociaal Huis, een initiatief van de gemeente in samenwerking met het OCMW. Ofschoon het schepencollege besliste om het spreekuur op woensdagavond te beperken en het sluitingsuur te vervroegen naar 17.00 u, eiste verzoeker dat het betrokken personeelslid voort bleef werken tot 19.30 u.

Verzoeker betwist niet dat het college de openingsuren van het Sociaal Huis mag vaststellen, maar werpt tegen – ook al vóór de tuchtcommissie – dat dit zonder gevolgen is voor de uurroosters bij het arbeidsreglement die de gemeenteraad heeft vastgesteld en voor de “avonddienst” tot 19.30 u waarin de gemeenteraad “over de hele organisatie” heeft voorzien op woensdag.

Waarom de tuchtcommissie het argument verwerpt, maakt zij niet duidelijk.

Weliswaar laat, van zijn kant, schepen E. L. tijdens zijn getuigenis voor de tuchtcommissie uitschijnen dat de regeling die geldt voor de gemeentelijke diensten niet van toepassing zou zijn op het Sociaal Huis, maar voor de Raad van State is vooralsnog niet de juistheid daarvan gebleken.

13.1. De laatste tenlastelegging die de tuchtcommissie bewezen acht is het “Moedwillig wijzigen van een authentieke akte in dossier Graalridders Gudrun”. Verzoeker zou op eigen initiatief wijzigingen hebben laten aanbrengen in een notariële ontwerpakte. Namelijk zou de ontwerpakte die op 19 december 2013 ter ondertekening werd voorgelegd op twee punten afwijken van de akte die door de gemeenteraad was goedgekeurd op 22 oktober 2013: “(i) ook de voorzitter van de gemeenteraad werd vermeld als medeondertekenaar, en (ii) de brief van het Agentschap Binnenlands Bestuur [werd] letterlijk in de akte [...] opgenomen”. Hierover was er geen voorafgaand overleg met de burgemeester en evenmin blijkt dat de instrumenterende notaris de gewijzigde ontwerpakte voorafgaandelijk aan de burgemeester heeft gemaild.

13.2. Verzoeker bracht daar voor de tuchtcommissie tegen in dat hij de notaris alleen maar informatie heeft doorgegeven, dat de burgemeester volledig op de hoogte was van de werkwijze, dat verzoeker enkel de brief van de toezichthoudende overheid aan de instrumenterende notaris heeft bezorgd en dat het dienovereenkomstig geredigeerde ontwerp op 13 december 2013 aan onder anderen de burgemeester is doorgemailed met de vermelding “U kan mij steeds contacteren voor verdere vragen of opmerkingen”.

De tuchtcommissie verwierpt dit verweer, op het eerste gezicht ten onrechte.

13.3. Vooralsnog blijkt uit niets dat de secretaris meer heeft gedaan dan de binnengekomen brief van de toezichthoudende overheid van 2 december 2013 aan de instrumenterende notaris te bezorgen. Zoals hij stelt, heeft hij daaromtrent “in alle openheid” in een e-mail van 13 december 2013 (om “9:39”), gericht aan onder meer de burgemeester, geschreven:

“Het lijkt mij absoluut wenselijk – zoals gebruikelijk in dergelijke gevallen – om in de akte expliciet melding te maken van de brief van de toezichthoudende overheid en het feit dat geen toezichtsmaatregel wordt getroffen.”

Later op 13 december 2013 (om “17:10”) heeft dan nog de notaris “de documenten betreffende de akte erfpacht” aan onder anderen de burgemeester doorgemailed. Het gaat kennelijk om de ontwerpakte die op 19 december 2013 moest worden ondertekend en waarin de notaris de inhoud van de brief van de toezichthoudende overheid weergeeft én ook gewaagt van de voorzitter van de gemeenteraad als mogelijke medeondertekenaar. Niet zonder overtuigingskracht ziet verzoeker voor dit laatste als verklaring dat de notaris “blijkbaar” in verwarring is geraakt doordat “de gemeenteraadsbeslissing [van 22 oktober 2013] – uiteraard – is ondertekend door de voorzitter van de gemeenteraad en medeondertekend door de gemeentesecretaris”.

De tenlastelegging berust op het eerste gezicht niet op deugdelijke, feitelijke grond.

14. Reeds uit het voorgaande volgt, op het eerste gezicht, dat de tuchtcommissie niet met betrekking tot elke in aanmerking genomen tenlastelegging terecht tot haar voorstelling en dus ook beoordeling van de feiten is gekomen.

15.1. Bovendien lijkt een correcte vaststelling en, vervolgens, appreciatie van de feiten in deze zaak, inbegrepen wat de op te leggen tuchtstraf betreft, te vereisen dat niet zonder meer mocht zijn voorbijgegaan aan de sinds jaren gegroeide conflictsituatie tussen verzoeker, enerzijds, en de financieel beheerder en (de) leden van het schepencollege, zoals schepen J. J., anderzijds.

15.2. Juist die conflictueuze, gespannen situatie, tast volgens verzoeker – in het derde middel – de bewijskracht van de verklaringen van de financieel beheerder en (de) leden van het schepencollege aan. Met het oog op “meer objectiviteit” moest eveneens rekening zijn gehouden met bijvoorbeeld de resultaten van de conflictanalyse die de externe dienst Securex uitvoerde.

Eenzelfde kritiek bracht verzoeker tevergeefs ook bij de tuchtcommissie uit.

15.3. De tuchtcommissie wijst de kritiek af, in de eerste plaats omdat het feit dat bepaalde personen negatieve verklaringen afleggen, niet impliceert dat deze verklaringen worden ingegeven door een persoonlijke vijandigheid.

Zo het inderdaad waar lijkt dat een negatieve verklaring niet *per se* uit persoonlijke vijandigheid voortkomt, is dat evenmin *a priori* uit te sluiten.

15.4. In de tweede plaats zegt de tuchtcommissie “niet meteen” in te zien wat de relevantie is van de bedoelde conflictanalyse:

“Het is de tuchtcommissie onduidelijk waarop deze conflictanalyse betrekking heeft, noch heeft zij kennis van de resultaten ervan.

Uit het gegeven dat er klaarblijkelijk een conflictanalyse werd georganiseerd, kan de tuchtcommissie enkel maar afleiden dat de

samenwerking tussen [verzoeker] en de financieel beheerder of leden van het college van burgemeester en schepenen veeleer gebrekkig verloopt. Zoniet zou geen conflictanalyse noodzakelijk zijn. De voorlegging van de resultaten van deze conflictanalyse lijkt evenwel niet relevant, nu het ook zonder de resultaten ervan voor de tuchtcommissie duidelijk is dat er een en ander schort aan de samenwerking.”

Alleszins in de huidige stand van de procedure kan die zienswijze niet overtuigen.

15.5. De conflictanalyse is er gekomen nadat eerst het college van burgemeester en schepenen op 17 oktober 2013 had besloten aan Securex de opdracht te geven tot het doorlopen van een bemiddelingstraject met verzoeker en de financieel beheerder. De financieel beheerder verkoos evenwel een conflictanalyse omdat er volgens hem sprake was van een “ruimer” conflict dan alleen tussen verzoeker en hemzelf en omdat “alle grond zeker weg was voor een bemiddelingstraject”. Het college volgde hem daarin en wijzigde op 20 februari 2014 de opdracht aan Securex naar het uitvoeren van een conflictanalyse, gericht op het vaststellen van inhoud, achtergrond, aard en omvang van het conflict “zodat een helder beeld kan worden verkregen waar het over gaat en welke oorzaken aan de grondslag liggen van het conflict”.

15.6. Ofschoon het verslag van Securex inzake de conflictanalyse werd afgerond in juli 2014 en aan de bevoegde schepen-contactpersoon werd bezorgd, lijkt het stuk voor verzoeker en de tuchtcommissie geheim te zijn gehouden. Nu het op instigatie van de Raad van State uiteindelijk toch is meegedeeld, blijkt eruit dat volgens de preventieadviseur die het opstelde, de samenwerkingsmoeilijkheden en vertrouwensbreuk geenszins uitsluitend aan verzoeker zijn toe te schrijven.

De oorzaken van het conflict zijn blijkbaar op individueel én op organisatieniveau te zoeken.

Op individueel niveau hebben gedragsaspecten in hoofde van zowel verzoeker als de financieel beheerder tot de conflictsituatie bijgedragen,

met deze kanttekening “dat de omstandigheden hen ook een stuk gevormd hebben”.

Op organisatieniveau wordt vastgesteld dat het met het “vertrouwen” op alle niveaus in het gemeentebestuur beter kan. Er is sprake van “een conflicterende dynamiek tussen 3 betrokken partijen”: “Er bestaat niet alleen een spanningsrelatie tussen de secretaris en de financieel beheerder maar tevens tussen de secretaris en het bestuur”. Samenwerking tussen de financieel beheerder en de secretaris zou “niet voldoende gefaciliteerd” worden; er is “onvoldoende aansturend leiderschap”. Geoordeeld wordt voorts onder meer dat historiek, cultuur en politiek in de conflictsituatie “een duidelijke rol” spelen.

15.7. Dat er, zoals de tuchtcommissie overweegt, “een en ander schort aan de samenwerking” mag beslist waar zijn, het lijkt onvoldoende om de conflictanalyse elke relevantie te ontzeggen, bijvoorbeeld ook in de mate waarin ze aangeeft dat niet alleen verzoeker, maar tevens de financieel beheerder en “het college als 3de partij” schuld hebben aan de gebrekkige samenwerking.

16. Uit al wat voorafgaat concludeert de Raad van State vooralsnog wat volgt.

Er heeft zich kennelijk in de gemeente XXXX doorheen de jaren een conflict ontwikkeld waarin verzoeker, de financieel beheerder en (de) schepenen betrokken zijn en dat zeer belastend is voor de werking van de gemeente. Voor dit conflict, en voor het gebrek aan onderling vertrouwen dat ermee samenhangt, kan verzoeker niet alléén verantwoordelijk worden gesteld, maar hij heeft er door zijn stugge eigengereidheid wel een stevig aandeel in.

Het is op het eerste gezicht geenszins ondenkbaar dat naar omstandigheden een onbuigzame eigenzinnigheid – ook al zou die houding alleen tot uiting komen in voorvallen die louter op zich tamelijk onbetekenend zijn – rechtmatig als een disciplinaire tekortkoming wordt gekwalificeerd en uiteindelijk een tuchtrechtelijk ontslag kan verantwoorden. Wel moeten in voorkomend

geval de concrete elementen en gegevens die dat moeten staven, voldoende zorgvuldig onderzocht en vaststaand zijn.

De voorgaande bespreking wijst uit dat daar te dezen, bij het opleggen door de tuchtcommissie van het ontslag van ambtswege, niet aan voldaan is. Niet alle in aanmerking genomen tuchtfeiten lijken voldoende vast te staan en bovendien wordt bij de beoordeling op het eerste gezicht onterecht geheel abstractie gemaakt van de context en het ter zake niet onbelangrijk verslag van Securex over de conflictanalyse.

17. Het derde, vierde en vijfde middel zijn in de besproken mate ernstig.

C. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

18. Verzoeker betoogt dat de opgelegde tuchtstraf van het ontslag van ambtswege voor hem ingrijpende gevolgen heeft, zowel op materieel als moreel vlak. Het volledig wegvallen van zijn maandelijks beroepsinkomen tast op een wezenlijke wijze zijn levensstandaard en die van zijn gezin aan. Bovendien berokkent de beslissing hem een morele schandvlek en imagoschade die onherroepelijk dreigen te worden indien hij moet wachten op een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring. Het moreel nadeel klemmt des te meer gezien verzoeker het slachtoffer is van een aanhoudende reeks procedures waarbij hem elk professioneel krediet wordt ontnomen. De tuchtstraf komt er op neer dat hij volkomen ongeschikt wordt geacht voor het ambt van gemeentesecretaris. De hem verweten tekortkomingen en de gebruikte bewoordingen zijn zodanig dat hij er onherroepelijk schadelijke gevolgen van ondervindt.

Beoordeling

19. De tuchtcommissie legt verzoeker met onmiddellijke ingang de tuchtmaatregel van het ontslag van ambtswege op omdat hij duidelijk aan zijn elementaire verplichtingen als secretaris is tekortgekomen. Er is, volgens de tuchtcommissie, sprake van een volgehouden nalatigheid en een gebrek aan verantwoordelijkheidszin, waardoor het bestuur in zijn goede naam is geschaad.

20. Tevergeefs doet de gemeente in haar nota gelden dat verzoekers uiteenzetting onvoldoende concreet en gestaafd is.

Naar het oordeel van de Raad van State behoeft de toedracht van de zaak, waartoe ook de hiervoor ter sprake gekomen context behoort die de gemeentelijke tuchtcommissie op het eerste gezicht ten onrechte veronachtzaamd heeft, geen bijkomende verduidelijking om te kunnen aannemen dat de zaak voor verzoeker te spoedeisend is om de behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring te kunnen of te moeten afwachten.

21. Het verweer als zou verzoeker de vordering tot schorsing “pas de allerlaatste dag”, op 2 november 2015, hebben ingediend, is juridisch onjuist. Overeenkomstig artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing “op elk moment worden bevolen”.

22. Ook de tweede cumulatieve voorwaarde voor een schorsing van de beslissing van de tuchtcommissie is vervuld.

V. Beslissing van de beroepscommissie voor tuchtzaken van 31 augustus 2015

23. Uit wat voorafgaat volgt dat er reden is om het besluit van de tuchtcommissie te schorsen.

In die omstandigheden is er aanleiding toe om, tenminste voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer, ook de schorsing van de tenuitvoerlegging

te bevelen van de beslissing waarmee de beroepscommissie voor tuchtzaken het besluit van de tuchtcommissie niet vernietigt, maar verklaart het te bevestigen.

VI. Anonimisering

24. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen, noch de naam van de gemeente, zijnde de tweede verwerende partij.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de tuchtcommissie van de gemeenteraad van XXXX van 2 maart 2015 om verzoeker de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen, evenals van het besluit van de beroepscommissie voor tuchtzaken van 31 augustus 2015 om de eerste beslissing niet te vernietigen.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker, noch de naam van de tweede verwerende partij XXXX bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie mei 2016,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust